

Los Cachorros

Een thuis voor straatkinderen!

Voorwoord

In dit nummer:

Voorwoord	1
Nieuws uit Ayacucho	2-3
Meedenken met LC	3
Karin van der Waals	3
Herkansing	4-5
Acties, CBF!	5
Nuttige informatie	5

Uw tijd, hún toekomst!

Wij zijn nog steeds op zoek naar een fondsenwerver. Als bestuurslid of op freelance basis. Alle beetjes helpen.

Bent u geïnteresseerd neem dan geheel vrijblijvend contact op met Annelien.

**voorzitter@loscachorros.nl
of 0620046449**

Het zonnetje schijnt en met een lekker kopje thee en salsa muziek op de achtergrond schrijf ik mijn eerste officiële voorwoord van de nieuwsbrief. Vanaf nu zult u regelmatig een stukje van mij als voorzitter kunnen lezen in deze nieuwsbrief.

Ik kan nu, na een periode met grote veranderingen en veel gebeurtenissen samen met het bestuur in Nederland en met Alanya tevreden terugkijken op een periode van goed samenwerken en doorzetten. De afgelopen maanden hebben het team in Peru en het bestuur in Nederland veel en goed werk verricht en dat was hard nodig. Er zijn veel personeelwisselingen geweest in Ayacucho, vooral gedurende de periode dat Alanya in Nederland was. Dat was voor Alanya flink doorwerken toen ze terug was. Nieuwe medewerkers werven en selecteren, het inwerken niet te vergeten. Het team is nu weer op volle sterkte en we zijn blij een nieuwe groepsmedewerker, een nieuwe straatwerker en een nieuwe psychologe in dienst te hebben. Binnenkort zullen we een foto van het nieuwe team op de site zetten.

Nieuwe gezichten betekenen uiteraard ook verandering voor de kinderen, maar ook deze bevinden zich nu in rustiger vaarwater.

Het bestuur van Los Cachorros heeft er de afgelopen maanden hard aan getrokken om de verslaglegging en rapportages van Peru aan Nederland te professionaliseren. Dit is belangrijk zodat we u goed op de hoogte kunnen houden! Er zijn grote stappen gezet, maar we zijn nog niet klaar. Het vervolg is om naar een digitaal rapportagesysteem toe te werken. In ons kikkerlandje heel normaal, maar in Ayacucho is dit een uitdaging van formaat! We zijn dus ook nog op zoek naar professionals die ons op locatie willen helpen op ICT gebied. Ideeën? Die horen we graag! Ook zijn we op

zoek naar bestuursleden of vrijwilligers – check de vacature hiernaast.

De zomerperiode is voor veel mensen een rustige tijd van even een stapje terug nemen en reflecteren op waar je staat. Zo ook bij ons. Waar staan wij met Los Cachorros en waar willen we naartoe? En misschien de belangrijkste vraag: hoe komen we daar? Gelukkig is dit niet iets wat we alleen moeten verzinnen. Voor de zomer heeft het bestuur in Nederland een sessie met Young Talents on Tour gehouden (tip: google ze eens!). Daaruit zijn mooie, ambitieuze maar vooral ook meteen toepasbare acties gerold. De komende tijd zult u daar wel iets van merken, want we gaan er mee aan de slag!

En niet alleen Alanya en het bestuur zijn druk met Los Cachorros, we zijn erg blij met de hoeveelheid acties, fietsende en lopende sponsors die dit jaar voor de straatkinderen van Ayacucho bezig zijn. Meer hierover in de nieuwsbrief. Lees ook zeker het stukje van Hennerieke en haar tweede kans om de kinderen weer te zien! Heel hartelijk bedankt aan iedereen die ons steunt, op welke manier dan ook. Samen maken we dit mogelijk, samen gaan we ervoor!

Tot de volgende keer.

Annelien Ronda.

Het bestuur van LC vlnr: Jacqueline, Willemien Annelien, Hennerieke en Maaïke

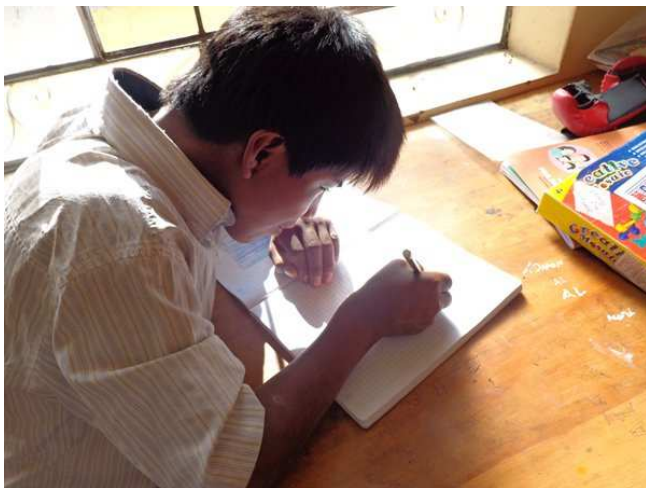
Nieuws uit Ayacucho

Preventie

Elk jaar organiseren we een etentje voor de leraren die met onze kinderen/jongeren werken, zodat ze de achtergrond van onze kinderen/jongeren weten en hen zo beter kunnen begrijpen. Ook wordt altijd weer even aangestipt dat we het erg op prijs stellen dat ze ons inlichten als de kinderen/jongeren niet zijn komen opdagen voor een les of problemen hebben met bepaalde vakken. Het was een grote opkomst en het mooie was dat er geen enkel verontwaardigd woord is gesproken over onze jongens en meiden.

Schooltje Los Cachorros

Op de lagere school zijn inmiddels 14 kinderen ingeschreven. Eén leerling vanuit de 24 uren opvang, zes leerlingen van de straat, vijf kinderen uit risicovolle situaties en twee kinderen met leerproblemen en een lichte verstandelijke beperking.

Iedere ochtend is er een soort kringgesprek (circuitos de sentimientos) van 15 minuten waarbij iedereen vertelt hoe hij/zij zich voelt die dag en wat ze meegemaakt hebben. Op deze manier leren de kinderen over hun gevoelens te praten, waar tevens ook aandacht voor is.

De leerlingen hebben meegelopen in twee optochten om de aandacht te vestigen op de vele kinderen die werken in ongezonde omstandigheden. Leuzen waren opgeschreven zoals, "kinderen horen niet te werken, kinderen horen te studeren" En de andere optocht was "Internationale dag tegen de drugs". Drugs verwoest je geheugen en ontnemt je zelfrespect "

Een van onze leerlingen is overgeplaatst naar een ander opvanghuis. Zij klaagde over buikpijn en vertelde in vertrouwen aan haar profesora dat haar stiefvader haar regelmatig betaste. Toen dit ook nog door een ander familielid bevestigd werd en ook nog bleek dat hier al eerder een aanklacht bij de politie voor was ingediend werd het tijd om actie te ondernemen. Het meisje is toen uit huis geplaatst. Ze

woont nu in een ander opvanghuis waar ze ook naar school gaat. Het broertje zit nog wel bij ons in het klasje.

De meisjes van het klasje van Los Cachorros krijgen individuele therapie van de psycholoog. En dit is ook echt noodzakelijk. De meisjes komen allemaal uit achterstandsgezinnen waar veel alcohol wordt gedronken en waar weinig liefde en aandacht aan hen wordt geschonken.

Het is nodig dat twee meisjes uit huis geplaatst worden, omdat ze blootgesteld worden aan mishandeling en verkrachtingen. Een van de meisjes is inmiddels opgevangen in de 24 uren opvang. Bij het andere meisje ligt het wat gecompliceerder aangezien de oudere broer het er niet mee eens is.

Alanya op huisbezoek

Straatwerk

Genaro, onze nieuwe straatwerker heeft tijd nodig om de doelgroep te leren kennen en het vertrouwen met hen op te bouwen. De straatwerker kent de zones waar Los Cachorros werkt. Hij is op huisbezoek geweest, zodat hij alle families kent van de jongeren. Ook heeft hij diensten gedraaid in de nachtopvang om de doelgroep beter te leren kennen. Genaro is sportleraar en dat kan een voordeel zijn in de functie als straatwerker. Hij gaat meer inhoud geven aan de sportactiviteiten en kijken of het mogelijk is een team van straatjongens samen te stellen en mee te doen aan diverse toernooitjes.

Luis (15) die opgenomen was in een rehabilitatiecentrum in Lima, is daar weggelopen. Hij is weer terug in Ayacucho. We proberen er alles aan te doen om hem te kunnen helpen voordat hij weer te veel op straat verblijft. Dit is niet gemakkelijk, omdat hij een leider is en alweer heel veel contact heeft met zijn groep. Het positieve is dat hij wel naar het klasje gaat van Los Cachorros en daar alleen maar goede cijfers haalt. Hij zit in de tweede klas. Verder proberen we met hem een rooster op te stellen, zodat hij continue bezig is.

Een ander verhaal is Jesus (14) een jongen waar we al jaren contact mee hebben. Het is ons einde-

lijk gelukt dat hij ook naar het klasje van Los Cachorros gaat. Hij zit in de vierde klas en hij heeft trots zijn schriften laten zien aan zijn moeder die niet kon geloven dat hij weer naar school gaat.

Nachtopvang

De opkomst is zeer wisselend van twee tot 7 bezoekers per nacht. Dit heeft vooral te maken of de jongens geld hebben, waardoor ze liever voor een hostel kiezen waar ze de hele tijd tv kunnen kijken. Wij zoeken uit in welke hostals ze verblijven, want het is strafbaar om aan minderjarigen een kamer te verhuren. Ook in de nachtopvang doen ze de circulos de sentimientos en de jongens en meiden reageren hier goed op.

De jongens en meiden van de nachtopvang gaan twee tot drie keer per week naar de kerk. Ze vinden dit belangrijk, hopelijk kan dit ook leiden naar een beter bestaan.

24-uursopvang

Er waren in totaal 8 jongens en meisjes in de 24-uurs opvang. Daarvan zijn er drie jongens; Angel, Alex en Noe uit zichzelf weggegaan. En één jongen, Edgar is overgeplaatst naar een centrum in Huancayo. Ook in de 24-uurs opvang worden de circulos de sentimientos gehouden. De jongens leren langzaam aan meer over hun gevoelens te praten.

Jefferson, de benjamin van Los Cachorros, is overgeplaatst naar URPI een opvanghuis van de staat. Deze overplaatsing was noodzakelijk om hem te laten wennen met andere kinderen om hem heen. Helaas hebben we vernomen van URPI dat ze Jefferson over niet al te lange tijd gaan terugplaatsen bij zijn moeder. Wij zijn het hier niet mee eens, omdat dit zorgvuldig voorbereid moet worden. Wij

hadden pas de laatste maand van zijn verblijf in Los Cachorros echt contact met de moeder. Hier valt echter niet over te praten met URPI en zij uiten een gevoel van jaloezie en weerstand.

Het is fijn dat er weer een psychologe (Florentine) in dienst is. De Nederlandse Florentine heeft een tijd geleden als vrijwilligster gewerkt in LC en woont nu in Ayacucho. Er is een rooster opgesteld waardoor de kinderen van de 24-uurs opvang allemaal één of twee keer per week een individuele therapie krijgen. De eerste gesprekken hebben inmiddels allemaal plaatsgevonden. Ook worden er huisbezoeken afgelegd om de familie te leren kennen. Als alle informatie verzameld is, wordt er per kind gekeken welk behandelingsplan het beste voor het kind is.

Tevens zullen er trainingen aan het team gegeven worden door Florentine.

Alanya Santa Cruz

Competitie met vogelverschrikkers

Meedenken en brainstormen

Deelnemers van de Young Talents on Tour

Een dag meedenken en brainstormen is altijd leuk, maar 't is helemaal leuk als je ondertussen ook nog wat leert. Vandaar dat Los Cachorros een goede organisatie was om bij aan tafel te zitten omdat er genoeg te leren viel over de problematiek rondom straatkinderen in Peru. Daarnaast

waren er veel creatieve oplossingen te verzinnen voor de problemen waar Los Cachorros mee worstelt. Die ideeën werden aan het einde van de dag gepresenteerd en positief ontvangen. En nu is het hopen dat deze boost van input helpt Los Cachorros een stap vooruit te brengen.

Young Talents on Tour

Cappuccino met karakter

Karin van der Waals heeft een boek "Cappuccino met karakter" geschreven over haar ervaringen tijdens haar werk in Ayacucho. Als u dit boek bij YouBeDo koopt, steunt u tevens LC!

Herkansing

In september 2010 kwam ik in Ayacucho aan om vrijwilligerswerk te gaan doen bij Los Cachorros. Eerst maakte ik kennis met de kinderen in de 24 uurs opvang. Stuk voor stuk bijzondere kinderen, kleine helden die de vrijheid van het leven op straat hebben durven inleveren voor kansen op een betere toekomst. Een van deze kinderen, Jhonatan (destijds 11 jaar), had al vrij snel mijn hart gestolen. Een ettertje, die zowel zijn mede-bewoners als het personeel tot het uiterste kon drijven en regelmatig betrokken was bij vechtpartijtjes. Andersom gebeurde het ook dat de jongens hem zodanig uit de tent lokten dat hij in een woede uitbarsting ontstak, tot hilariteit van de anderen. Jhonatan had ook een hele zachte kant, veel humor en hij kon zichzelf verliezen in enthousiasme bij het meedoen aan spelletjes of het lezen van boekjes. Eigenlijk bleek hij een ontzettend kwetsbaar jongetje die heel veel behoefte had aan aandacht en liefde. 's Avonds voor het slapen gaan vroeg hij vaak of ik hem naar bed wilde brengen om een verhaaltje voor te lezen, waarna hele gesprekken en veel knuffeltjes volgden. Voor mij was Jhonatan een

heel bijzondere jongen, met wie ik, hoewel hij moeilijk bereikbaar was, een sterke band voelde. De laatste maanden van mijn verblijf in Ayacucho keerden Jhonatan en zijn broertje terug naar hun moeder, dus zag ik ze minder vaak.

Mijn allerlaatste dag in Ayacucho wilde ik afscheid nemen van deze speciale jongen, waar ik zoveel om was gaan geven. Met zijn moeder, die een vast plekje heeft in de stad waar ze snoepjes verkoopt, heb ik afgesproken dat ik naar hun huis zou komen de volgende dag. Moeder spreekt alleen maar Quechua (en "si profesora") dus met haar communiceren is altijd een beetje spannend maar ik kreeg de indruk dat we elkaar begrepen.

De volgende dag aangekomen bij hun huis in een van de armste wijken van Ayacucho, riep ik de namen van de kinderen en van moeder, maar kreeg alleen reactie van de honden. Teleurgesteld vertrok ik om ze in de stad te gaan zoeken, maar tevergeefs. Zo heb ik Ayacucho in 2011 verlaten zonder "mijn" lieve Jhonatan gedag te hebben gezegd. Ik had hem zo graag nog willen spreken en knuffelen maar helaas.

Gelukkig heb ik dit jaar de kans gekregen om het alsnog te doen!

In april ben ik teruggegaan voor een vakantie van

21 dagen in Ayacucho, het was fijn om iedereen weer te zien. Helaas heb ik vooral ziek in bed gelegen maar mijn laatste twee dagen heb ik mogen doorbrengen met Jhonatan en zijn broertje en zusje.

Aangekomen bij hun huis ben ik allereerst verrast om te zien dat alle broers en zussen in redelijke harmonie een hokje aan het bouwen zijn en respectvol met elkaar omgaan. Het ziet er gezellig uit en er lijkt een sfeer van saamhorigheid te zijn, een heel verschil met twee jaar geleden. Moeder lijkt zelfs wat meer respect af te dwingen dan voorheen. Een groot verschil met twee jaar geleden is ook dat ik geen spoor van drank of drugs zie. Nu heb ik heus niet de illusie dat iedereen in het gezin 100% clean is, maar eerder lag het terrein bezaaid met zakjes lijm en lege drankflessen en nu is het er schoon en opgeruimd (en ik kwam onaangekondigd).

Jhonatan heeft inmiddels de baard in de keel en eindelijk het coole kapsel dat hij twee jaar geleden ook al wilde. Nog steeds heeft hij dezelfde stoere "wie maakt mij wat" houding en tegelijk zo'n kwetsbare, schichtige blik in zijn ogen. Zijn zussen en broertje zijn nu het slachtoffer van zijn geklier, maar ze trekken zich er niets van aan. Er wordt veel gelachen. Zijn sobrinos, de kinderen van zijn zussen, bevadert hij alsof het zijn eigen kinderen zijn. Naar mijn normen een beetje ruw af en toe, maar hij verliest ze geen moment uit het oog, speelt met ze en deelt her en der zelfs een knuffel en een kus uit. Hij vertelt dat het goed gaat, hij zit nu in groep 8, vorig jaar is hij niet naar school geweest omdat het niet goed met hem ging. Nu zou het beter gaan en gaat hij iedere dag naar school, dit jaar wil hij echt afmaken. Ik ben trots!

Ik voel me toch een beetje een stoorfactor, omdat steeds minder mensen aan het hokje werken. Met toestemming van moeder spreken we af dat ik de volgende dag terugkom om met de kinderen een uitstapje te maken.

De volgende dag aangekomen moet Jhonatan zich eerst even omkleden voor we gaan en hij maant zijn zusje om dit ook te doen. Broertje moeten we nog even van de skatebaan ophalen. Broertje en zusje willen naar de dierentuin, Jhonatan vindt het wel best. Een vriendje van zijn broertje gaat ook mee. We gaan superdeluxe voor een prikkie met de taxi. In de dierentuin is niet zo veel te zien, maar de kinderen lijken zich toch te vermaken. Jhonatan vraagt of ik in heksen geloof. Ik zeg van niet en geef de vraag terug. Hij zegt dat er in de toppen van de bergen rondom ons heksen wonen die met de natuur praten. Als ik vraag of de bomen en de aarde ook terugpraten, bevestigt hij dit vol overtuiging. Kern van het verhaal is dat de bergen en de heksen ons beschermen, best een fijne gedachte.

Wanneer ik na het bezoekje aan de dierentuin vraag aan de kinderen of ze iets willen eten en drinken, stormen de jongste drie op een kraampje af en staan al bijna allemaal met een flesje drinken en

een pakje koekjes in de handen. Jhonatan pakt een grote fles frisdrank, een pakje met crackers, vraagt of ik dat goed vind en zegt "dit is voldoende voor iedereen". Braaf leggen de andere kinderen hun koekjes en drinken terug. Jhonatan schenkt voor iedereen in en deelt de koekjes uit. IK BEN TROTS!

Met een gevuld en gerust hart breng ik de kinderen terug naar huis, ik knuffel ze plat, zeg dat ik van ze hou en wens hen het allerbeste. Als ik mijn tranen wegslik, lacht Jhonatan me uit, heerlijk! "Wanneer kom je terug profesora?"

Hennerieke Rietberg

Geweldige acties

In de nieuwsbrief van mei jl was de actie : "Fietsen voor Los Cachorros" reeds aangekondigd. Jeroen Redmeijer wilde voor zijn 50ste verjaardag een berg bedwingen samen met zijn vrienden Mark en Rob en zijn vrouw Ans. Inmiddels is de Mont Ventoux met succes bedwongen. Op de weblog van onze website kunt u een uitgebreid verslag van Ans hierover lezen (een aanrader!). www.loscachorros.nl Er werd maar voor liefst € 750,- bij elkaar gefietst. Alle inspanningen waren niet voor niets!!

kocht men een ticket van 10 euro dan ging 3 euro naar LC .

In onze vorige nieuwsbrief was aangekondigd dat Chantal Schalkwijk een pannenkoeken festijn zou organiseren voor LC. Ze heeft voor € 200,- aan pannenkoeken gebakken!

Yvonne Friesen verdiende met haar kraam op een vlooiemarkt € 359,80 voor LC.

Super bedankt allemaal!!

Willemien Steenks

CBF certificaat kleine goede doelen

VOOR KLEINE GOEDE DOELEN

Vlak voor het versturen van deze nieuwsbrief kreeg Stichting Los Cachorros dit vurig begeerde certificaat.

ACAI, een smoothie bar, stond op het festival UPENDO met een kraam en haalde met "fietstamientjes", een bedrag op van €65,- voor LC. Voorbijgangers konden nl een smoothie bij elkaar fietsen.

UPENDO en Underpants twee muziekfestivals in Nijmegen van Diede van Overbeek brachten bijna € 3500,- op!! De tickets kosten € 7,50, maar

Nuttige informatie

Stichting Los Cachorros
Postbus 545
3500 AM Utrecht
(+31 (0)630881026)

info@loscachorros.nl
www.loscachorros.nl
bankrekening:4596521
t.n.v. Stichting Los Cachorros Bilthoven